

Паніум — Номер одинадцять одинадцять

Одинадцять, одинадцять: пророче свідчення Даниїла та Одкровення

Jeff Pippenger

2025-08-09

Для мене це був тривалий процес — дійти до цієї точки у вивченні Паніума, а назва «Одинадцять, одинадцять» покликана підкреслити, що Лев із племені Юди узгодив як книгу Даниїла, так і книгу Об'явлення, щоб в одинадцятому розділі та одинадцятому вірші представити внутрішні та зовнішні лінії історії запечатування Божого народу.

Безпосередньо перед закриттям випробувального часу дається наказ розпечатати пророцтво в Об'явленні, яке було запечатане до часу, коли внутрішні та зовнішні пророчі історії, представлені двома лініями «одинадцять-одинадцять», що містяться в книгах Даниїла та Об'явлення, стали теперішньою істиною.

І він каже мені: Не запечатууй слів пророцтва цієї книги, бо час близький. Неправедний нехай і далі чинить неправду; і нечистий нехай і далі скверниться; і праведний нехай і далі чинить праведність; і святий нехай і далі освячується. Об'явлення 22:10–11.

«час близький» безпосередньо перед закінченням випробувального часу, і «час близький», коли «Об'явлення Ісуса Христа» розкрито.

Об'явлення Ісуса Христа, яке Бог дав йому, щоб показати своїм рабам те, що має незабаром статися; і він послав і сповістив це через свого ангела своєму рабові Іванові: який засвідчив Слово Боже і свідчення Ісуса Христа, а також усе, що бачив. Блаженний той, хто читає, і ті, що слухають слова цього пророцтва, і зберігають те, що написано в ньому, бо час близький. Об'явлення 1:1-3.

Коли Лев із коліна Юдиного розпечатує "Об'явлення Ісуса Христа", як Він робить це від приходу звістки Опівнічного Крику в липні 2023 року, це розпечатування включає об'явлення, що Він є "Палмоні", Дивний Лічильник, або Лічильник Таємниць. Неприйняття цієї істини означає не витримати випробування, яке запечатує сто сорок чотири тисячі.

Я справді хрещу вас водою на покаяння; але Той, хто йде по мені, міцніший за мене; я недостойний нести Йому взуття; Він хреститиме вас Святим Духом і вогнем. У Його руці лопата для провіювання, і Він ретельно очистить Свій тік та збере Свою пшеницю до засіків, а полову спалить негасимим вогнем. Матвія 3:11, 12.

"Я не можу сказати, коли саме розпочнеться цей процес очищення, але він не забариться. Той, у Кого в руці лопата для провіювання, очистить Свій храм від моральної скверни. Він добре очистить Свій тік." Свідчення для служителів, 372, 373.

Ліній пророцтва, які визначають час запечатування як пророчий випробувальний процес, більш ніж достатньо. Очевидно, що цей процес випробування ґрунтується на здібностях і вмінні студентів застосовувати правильну чи неправильну методологію для вивчення

Божого пророчого Слова. Ця істина також рясно представлена у богонатхненному свідченні.

Що ж до цих чотирьох юнаків, Бог дав їм знання та уміння в усякій науці й мудрості; а Даниїл мав розуміння всіх видінь і снів. По закінченні тих днів, про які цар сказав, щоб їх привести, начальник евнухів привів їх перед Навуходоносором. І цар розмовляв із ними; і між ними всіма не знайшлося таких, як Даниїл, Хананія, Мішаел та Азарія; тому вони стояли перед царем. І в усіх питаннях мудрості та розуміння, про які цар їх запитував, він знаходив їх у десять разів кращими від усіх чарівників та астрологів, що були в усьому його царстві. Даниїла 1:17-20.

Головне правило тлумачення пророцтв полягає в тому, що істина встановлюється на підставі свідчення двох, і ті, хто не довіряють цьому принципу, прирікають себе на невдачу. Одним із елементів процесу випробування у час запечатування є усвідомлення взаємозв'язку внутрішніх і зовнішніх історій, представлених в одинадцятому розділі та одинадцятому вірші Даниїлом та Іваном.

"Об'явлення — це запечатана книга, але водночас і відкрита книга. У ньому записані дивовижні події, які мають відбутися в останні дні історії цієї землі. Настанови цієї книги однозначні, а не містичні й незрозумілі. У ній підхоплюється та сама лінія пророцтва, що й у Даниїла. Деякі пророцтва Бог повторив, тим самим показуючи, що їм слід надавати належної ваги. Господь не повторює те, що не має великого значення."
Рукописні публікації, том 9, 8.

Книги Даниїла та Об'явлення представляють двох свідків, і сто сорок чотири тисячі представлені як двоє свідків в одинадцятому розділі Об'явлення. В одинадцятому вірші цього розділу двоє свідків, представлені Іллею та Мойсеєм, воскресають, як це прообразно показано в історіях Івана в киплячій олії та Даниїла в рові з левами. Сто сорок чотири тисячі представлені Даниїлом та Іваном, а також Іллею та Мойсеєм. Щоб успішно пройти випробувальний процес, який формує сто сорок чотири тисячі, учень повинен розуміти, що істина встановлюється на підставі двох свідків, що книги Даниїла та Об'явлення представляють двох свідків, і що сто сорок чотири тисячі були прообразно показані як Ілля й Мойсей, а також як Даниїл та Іван.

Ці істини — лише коротка вибірка пророчих істин, пов'язаних із внутрішньою та зовнішньою історією, представленою «одинадцять, одинадцять» як у Даниїла, так і в Об'явленні. Як Палмоні, Христос керував узгодженням цих двох уривків, а також тим, що одинадцять плюс одинадцять дорівнює двадцять два, що, своєю чергою, є десятиною, або десятою частиною, від двохсот двадцяти, що є символом поєднання божественності з людськістю. Палмоні засвідчив більш ніж двома свідками, що «двісті двадцять» представляє поєднання божественності й людськості, що, своєю чергою, є описом втілення Христа, коли Він узяв на Себе падшу людську природу. Роблячи це, Він подав людству приклад того, що, якщо вони готові відповідати вимогам Євангелія, Христос готовий поєднати Свою божественність із нашою людськістю. Отже, божественність і людськість є двома свідками.

«Одкровення Ісуса Христа», що розкрилося безпосередньо перед закриттям часу випробування, містить твердження, що Ісус є «Словом» Божим.

На початку було Слово, і Слово було у Бога, і Слово було Богом. Воно було на початку у Бога. Усе через нього постало; і без нього не постало нічого з того, що постало. У ньому було життя; і життя було світлом людей. І світло світить у темряві, і темрява не досягнула його. Івана 1:1-5.

Біблія — це «Слово» Боже, яке, так само як Христос, уособлює поєднання божественного з людським. Біблія уособлює двох свідків Старого та Нового Завіту, які в одинадцятому розділі Об'явлення також є Мойсеєм та Іллею.

"Щодо двох свідків пророк далі заявляє: 'Це дві оливи і два світильники, що стоять перед Богом землі.' 'Слово Твоє, — сказав псаломспівець, — світильник для моїх ніг і світло для моєї стежки.' Об'явлення 11:4; Псалом 119:105. Двоє свідків символізують Писання Старого й Нового Заповіту." Велика боротьба, 267.

Два свідки — це два оливкові дерева, два свічники, а також Старий і Новий Заповіт, які в цьому абзаці представлені як «Слово Твоє». «Об'явлення Ісуса Христа», яке розпечатує Лев з племені Юдиного безпосередньо перед закриттям часу випробування, є «остаточним зростанням пізнання», що випробовує тих, хто є кандидатами у число ста сорока чотирьох тисяч. «Остаточне зростання пізнання» — це також звістка Опівнічного Крику в притчі про десять дів.

«Тоді я відповів і сказав йому: Що це за дві маслини праворуч свічника і ліворуч від нього? І я знову відповів і сказав йому: Що це за дві маслинові галузки, які через дві золоті трубки виливають із себе золоту олію? І він відповів мені та сказав: Хіба ти не знаєш, що це таке? Я ж сказав: Ні, пане мій. Тоді він сказав: Це — двоє помазанців, що стоять перед Господом усієї землі.» Захарія 4:11–14. Вони виливаються в золоті чаші, які уособлюють серця живих вісників Божих, що несуть народів Слово Господнє в застереженнях і благаннях. Саме Слово має бути, як показано, золотою олією, вилитою з двох маслин, що стоять перед Господом усієї землі. Це хрещення Святим Духом і вогнем. Це відкриє душу невіруючих для переконання. Потреби душі можуть бути задоволені лише дією Святого Духа Божого. Людина сама по собі нічого не може зробити, щоб задовольнити прагнення та здійснити поривання серця. Біблійний коментар Церкви адвентистів сьомого дня, том 4, 1180.

Словом Божим є і Біблія, і Христос, а Біблія і Христос являють собою двох свідків, як і сто сорок чотири тисячі. Два свідки, у свою чергу, символізують поєднання божественного з людським. Вони також представляють внутрішні й зовнішні пророчі історії. Як свідки, вони надали докази, що божественне, поєднане з людським, не грішить. Вони також символізують зв'язок між божественним і людським. Чи то драбина, канал, труби, ангели або будь-які інші символи зв'язку між Богом і людиною, послання, передане людині, завжди стосується життя або смерті.

Помазаники, що стоять при Господі всієї землі, мають становище, колись дане сатані як херувимові-охоронцеві. Через святих істот, що оточують Його престол, Господь підтримує постійний зв'язок із мешканцями землі. Золота олія символізує благодать, якою Бог забезпечує світильники віруючих, щоб вони не мерехтіли й не згасали. Якби не те, що ця свята олія зливається з небес через послання Божого Духа, сили зла мали б повний контроль над людьми.

Ми зневажаємо Бога, коли не приймаємо послань, які Він надсилає нам. Таким чином ми відкидаємо золотий єлей, який Він хотів би вилити в наші душі, щоб передати його тим, хто в темряві. Коли пролунає заклик: «Ось, Жених іде; виходьте назустріч Йому», ті, хто не прийняли святого елею, хто не плекали благодать Христа у своїх серцях, виявлять, подібно до нерозумних дів, що вони не готові зустріти свого Господа. У них самих немає сили здобути цей єлей, і їхнє життя зруйноване. Але якщо ми проситимемо Святого Духа Божого, якщо благатимемо, як Мойсей: «Покажи мені славу Твою», то любов Бога розіллється в наших серцях. Через золоті трубки золотий єлей буде переданий нам. «Не силою і не міццю, але Духом Моїм, говорить Господь Саваот». Приймаючи яскраві промені Сонця Праведності, Божі діти сяють як світила в світі. *Review and Herald*, 20 липня 1897 р.

Виливання Святого Духа відбувається в контексті внутрішніх та зовнішніх історій, позначених у книзі Даниїла та в Об'явленні 11:11. В одинадцятому та дванадцятому віршах одинадцятого розділу книги Даниїла представлені «принаймні» чотири пророчі постаті, які потрібно розпізнати. Також є чотири, які потрібно визначити у віршах з тринадцятого по п'ятнадцятий, і чотири — у шістнадцятому вірші. Ми зараз живемо саме в тій історії, тож нам, як дослідникам пророцтв, слід з'ясувати, ким є символічні постаті віршів з одинадцятого по шістнадцятий, адже вони становлять пророчу лінію, що охоплює приховану історію сорокового вірша того ж розділу.

Також видається доречним ідентифікувати постаті, представлені в історії сорокового вірша, яка розкривається починаючи з 1989 року.

І він сказав: Іди своєю дорогою, Даниїле, бо ці слова закриті та запечатані аж до часу кінця. Багато хто очиститься, вибілється й буде випробуваний; а безбожні чинитимуть безбожно; і жоден із безбожних не зрозуміє, а мудрі зрозуміють. Даниїла 12:9, 10.

Сороковий вірш починається в час кінця у 1798 році, коли Наполеон з Франції взяв папу в полон. Виправдання Наполеона ґрунтувалося на порушенні Толентінського договору 1797 року. Протистояння Наполеона і папи раніше було прообразно показане в історії, де виконалися шостий і сьомий вірші одинадцятого розділу книги Даниїла. Порушений шлюбний договір і поразка північного царя південним царем, на виконання віршів шостого і сьомого, повторилися в подіях 1798 року і тим самим представляють пророцтво Божого Слова у віршах шостому і сьомому, а також виконання тих віршів на початку війни між Птолемеєм Філадельфом, другим царем Єгипту, та Антіохом Теосом, третім царем Сирії. Птолемеєм представляв південного царя, а Антіох — північного царя.

Пророцтво віршів, поєднане з виконанням того пророцтва в історії Птолемея й Антіоха — що, своєю чергою, була прообразом, — та з історією Наполеона і Папи Римського 1798 року, дає три лінії, які прообразно зображають історію Путіна й Зеленського у віршах одинадцятому й дванадцятому. Отже, розуміння того, що «час кінця» у 1798 році представляє історію Наполеона і Папи Римського, є неповним, якщо на цьому зупинитися. Ми повинні зрозуміти, що у віршах шостому і сьомому передбачено щодо Наполеона і Папи Римського, а також чого навчає історія Птолемея й Антіоха про той самий період. Коли ми зрозуміємо ті лінії істини, тоді зрозуміємо, що ті попередні історичні виконання окреслюють початкову історію сорокового вірша, і, роблячи це, вони також окреслюють завершення сорокового вірша, коли Путін, який був прообразно представлений Наполеоном і Птолемеєм — Путін, який був передбачений у віршах шостому й сьомому, — виконує одинадцятий і дванадцятий вірші.

Важливе спостереження щодо пророчого взаємозв'язку між драконом і звіром, як їх називає Іван, або як «щоденне» і «мерзота спустошення», як їх подає Данило, полягає в тому, що вони у пророчому плані дуже подібні. Іван каже це так.

І вони вклонилися дракону, який дав владу звірові; і вклонилися звірові, кажучи: Хто подібний до звіра? Хто може воювати з ним? Об'явлення 13:4.

Поклонятися дракону — це поклонятися звірові, бо обидва уособлюють релігію язичництва. Подібно до Івана, Даниїл використовує «малий ріг» із восьмого розділу книги Даниїла (вірші 9–12), щоб представити і язичницький, і папський Рим, хоча він чітко розрізняє їх, позначаючи малий ріг язичницького Риму в чоловічому роді, а малий ріг папського Риму — у жіночому. У сьомому розділі Даниїл визначає, що язичницький Рим був «відмінним» від царств, які були перед ним, і далі Даниїл зазначає, що папський Рим також був «відмінним». Рим — чи язичницький, чи папський — відрізняється. Чоловічий символ Риму, який означає язичницький Рим, втілений в особах Ахава та Ірода. Обидва були одружені із символами папства. Жінка — це церковна влада, а чоловік — державна влада, тому на пророчому рівні, коли Слово Боже говорить про те, що чоловік і жінка стають одним, це підтверджує реальність, що язичницький Рим і папський Рим дуже подібні у пророчому сенсі, бо вони — одна плоть.

Стосунки Франції з папством у 1798 році є прообразом стосунків Сполучених Штатів з папством тоді, коли десять царів спалить Рим вогнем і з'їдять її плоть.

І десять рогів, які ти бачив на звірі, — ці зненавидять блудницю, і спустошать її, і оголять, і з'їдять її плоть, і спалить її вогнем. Об'явлення 17:16.

Стосунки Франції з папством, коли вона привела папство до влади в 538 році, є прообразом діяльності Сполучених Штатів у зціленні смертельної рани папств під час недільного закону, що незабаром настане.

І я побачив іншого звіра, що виходив із землі; і мав він два роги, подібні до ягняти, а говорив, як дракон. І він здійснює всю владу першого звіра перед ним і змушує землю та

тих, що живуть на ній, поклоняться першому звірові, якому була загоєна смертельна рана. І чинить великі знамення, так що навіть вогонь зводить із неба на землю перед людьми. І обманює тих, що живуть на землі, тими чудесами, які мав владу чинити перед звіром, кажучи тим, що живуть на землі, щоб зробили образ звіра, який мав рану від меча і ожив.

«Час кінця» у 1798 році, у виконання сорокового вірша, вказує на усунення духовного царя півночі духовним царем півдня. Та пророча історія є завершенням тисячі двохсот шістдесяти років папського правління; отже, пророчі риси початку тієї пророчої історії відображені в її завершенні. У 538 році четверте царство біблійного пророцтва поступилося місцем п'ятому царству біблійного пророцтва, а в 1798 році п'яте царство біблійного пророцтва поступилося місцем шостому царству біблійного пророцтва.

538 є також середньою віхою прокляття «семи часів» із Левіта 26 проти північного царства Ізраїлю, що почалося у 723 році до н. е., коли Ассирія взяла Ефраїма в полон. 1798 рік, таким чином, має не лише пророчі ознаки 538 року, але й 723 року до н. е. У 723 році до н. е. Ассирія повалювала десять племен Ізраїлю, а через тисячу двісті шістдесят років потому, у 538 році, язичницький Рим був повалений папським Римом, який, своєю чергою, був повалений Францією у 1798 році наприкінці «семи часів».

У 1798 році Франція, цар Півдня, усунула папство з престолу. У 538 році Франція, головний символ розпаду язичницького Риму на десять царств, посадила папство на престол. Під час недільного закону Сполучені Штати повторять роль Франції у 538 році, а коли десять царів спалять папство вогнем і з'їдять його плоть, Сполучені Штати повторять роль Франції у 1798 році.

Покарання «сім разів», винесене проти північних і південних царств Ізраїлю, було спричинене царствами, що прийшли з півночі.

Ізраїль — розігнана вівця; леви його розігнали: спочатку цар Ассирії пожер його; а врешті цей Навуходоносор, цар Вавилону, поламав йому кості. Єремії 50:17.

Ассирія прийшла з півночі й завоювала десять колін у 723 р. до н. е., а Вавилон узяв Юдею в полон у 677 р. до н. е. Хоч Ізраїль був північним царством щодо Юдеї, усе ж обидва царства були завойовані ворогами з півночі, тим самим роблячи і Ізраїль, і Юдею південними царствами стосовно ворога, який повів їх у полон. 723 р. до н. е. означає, що цар півночі завойовує південне десятичастинне царство. 538 р. означає перехід від язичництва до папства, а також те, що північне царство завойовує десятичастинне царство. 1798 р. означає, що північний цар зазнає поразки від південного царя, який представляє десятичастинне царство.

І тієї ж години стався великий землетрус, і десята частина міста впала, і в землетрусі було вбито сім тисяч людей; а решта злякалися й віддали славу Богові Небесному. Об'явлення 11:13.

Період переходу, пов'язаний із 538 роком, коли Рим перейшов від язичництва до папства, є також зміною у восьмому розділі книги Даниїла з чоловічого на жіночий рід, що символічно означає перехід від державного правління до церковного. Пророцтво про «сім часів» носить печать «істини», бо перша літера (723 р. до н. е.) ілюструє двадцять другу й останню літеру єврейського алфавіту (1798), тоді як тринадцята, середня літера символізує бунт (538). Даниїл визначає, що «переступ», який символізовано виразом «переступ спустошення», був поєднанням церкви й держави, причому церква контролювала ці взаємини. Цей «переступ» представляє 538 рік, що є серединою і метафорично тринадцятою літерою трьох основних віх у періоді «семи часів» проти десяти північних племен Ізраїля.

У 1798 році — у «час кінця», як це викладено в сороковому вірші одинадцятого розділу книги Даниїла, — атеїстична Франція, цар півдня, завдала смертельної рани папству, царю півночі. У 1989 році папство завдало удару у відповідь атеїстичному цареві півдня, яким на той час став Радянський Союз. Цей удар у відповідь включав таємний союз між Сполученими Штатами та Ватиканом. Крах Радянського Союзу в 1989 році завершує записане пророче послання сорокового вірша, а наступний вірш, сорок перший, означає недільний закон у Сполучених Штатах. Отже, від краху Радянського Союзу в 1989 році й до недільного закону в наступному вірші ми живемо в прихованій історії сорокового вірша.

Сороковий вірш починається тим, що визначає царя півдня і царя півночі у 1798 році, а потім у 1989 році — царя півдня і царя півночі, а також третю силу, представлену колісницями, кораблями та вершниками.

А в час кінця цар півдня нападе на нього, а цар півночі піде проти нього, мов вихор, з колісницями, і з кіннотою, і з багатьма кораблями; і увійде в країни, і буде затоплювати та переходити. Даниїла 11:40.

У «час кінця» 1798 року у буквальному сенсі генерал Наполеона увійшов до Ватикану і буквально схопив папу та ув'язнив його. У 1989 році відбулася відплата за 1798-й. У проміжку між 1798 і 1989 роками в історії відбулися пророчі етапи, на які важливо звернути увагу. Атеїстична Франція, цар півдня в період 1798 року, була першим духовним царем півдня, а останнім таким царем, якому судилося стати, буде путінська Росія. Франція ототожнюється в одинадцятому розділі Одкровення, який сестра Вайт прямо ототожнює з атеїстичною Францією. Одним із двох символів, що в одинадцятому розділі ототожнюють Францію, є Єгипет, який сестра Вайт визначає як символ атеїзму. У цьому розділі звір, що виходить із безодні, — це атеїзм, який увійшов в історію в той період.

Атеїзм входить в історію, починаючи з Франції у період 1798 року, а до 1989 року духовним царем атеїзму став Радянський Союз. Крах Радянського Союзу в 1989 році, у виконання таємного союзу між Папою Іваном Павлом II та Рональдом Рейганом, було прообразно показано в десятому вірші одинадцятого розділу книги Даниїла, а друге свідчення до десятого вірша міститься в уривку з книги Ісаї про два прокляття тривалістю дві тисячі п'ятсот двадцять років проти Північного та Південного царства Ізраїлю, викладеному в розділах від сьомого до одинадцятого.

Отже, 1989 рік стає точкою відліку для розв'язання пророчих загадок останніх днів. Саме тоді сороковий вірш було розкрито. Тепер можна зрозуміти, що сороковий вірш починається 1798 року і закінчується недільним законом сорок першого вірша.

Коли настане недільний закон, Сполучені Штати заговорять як дракон і покладуть край своєму правлінню як шостому царству біблійного пророцтва. Час їхнього правління почався 1798 року, коли п'яте царство отримало смертельну рану. У 1798 році Сполучені Штати ухвалили Акти про іноземців і підбурювання, тим самим символізуючи кінець шостого царства вже на самому його початку. Отже, сороковий вірш — це історія Сполучених Штатів як шостого царства біблійного пророцтва.

1798 рік — це перша літера єврейського алфавіту, недільний закон — двадцять друга й остання літера єврейського алфавіту, а 1989 рік — це центральна віха, яка представляє бунт, символізований числом тринадцять і тринадцятою літерою єврейського алфавіту. 1989 рік уособлює бунт таємного союзу Рейгана з антихристом із біблійного пророцтва. 1989 рік ознаменовує появу першого з останніх восьми президентів, які правлять у період посилення бунту проти Конституції. У 1989 році розпочався процес випробування серед адвентистів сьомого дня, покликаний сформуванню два класи поклонників. Вірних мало, невірних багато. 1989 рік є центральною віхою сорокового вірша і представляє бунт, символізований тринадцятою літерою. Сороковий вірш має підпис «істини».

У сороковому вірші згадані царі півночі та півдня, які наприкінці вірша у викладі історії відрізняються. Там також фігурують Сполучені Штати, які, за Іваном, є лжепророком, що працює разом із драконом і звіром, аби привести світ до Армагеддону. Цар півдня у сороковому вірші — це дракон, цар півночі — це звір; колісники, кораблі та вершники — це лжепророк. Сповнення сорокового вірша у 1989 році стає важливою пророчою ознакою для розуміння віршів з одинадцятого по п'ятнадцятий. Якщо ви не маєте рації щодо 1989 року, ви логічно не можете бути праві щодо історії, в якій ми перебуваємо сьогодні.

Від 1989 року аж до недільного закону три опосередковані війни на користь папства представлені у віршах з десятого по п'ятнадцятий. Ці вірші слід розглядати як одну безперервну історію, бо той самий «Antiochus Magnus» зустрічається у трьох битвах, представлених в історичному сповненні віршів з десятого по п'ятнадцятий.

Усі три битви є однією пророчою лінією, бо Антіох Великий був у кожній із трьох битв. Десятий вірш і Ісаї 8:8 дають двох свідків виконання сорокового вірша у 1989 році. Сороковий вірш є точкою відліку в десятому вірші та Ісаї 8:8. "Колісники, кораблі й вершники" представляють два роги звіра із землі в тринадцятому розділі Об'явлення. Наприкінці, коли Сполучені Штати "говорять як дракон", два роги вже не є республіканізмом і протестантизмом. У той час так звані протестанти об'єднуються з католицизмом, а конституційна республіка буде перетворена на диктатуру. У той період два роги звіра із землі будуть економічною та військовою силою. У тринадцятому розділі Об'явлення Сполучені Штати змушують світ прийняти знак звіра, щоб мати змогу купувати й продавати, а також під загрозою смерті. Ці два роги — це "кораблі" Даниїла, що

представляють економічну потугу, і його "вершники та колісниця", що представляють військову міць.

1989 рік показує, що, застосовуючи історичне сповнення битв при Рафії та Паніоні у віршах з одинадцятого по п'ятнадцятий, слід користуватися тією самою пророчою методологією, яку застосовували для розуміння 1989 року та краху Радянського Союзу, бо Антіох Великий фігурує в усіх трьох битвах, представлених у віршах з десятого по п'ятнадцятий. Антіох уособлює силу колісниць, кораблів і кінноти, яку в 1989 році уособлював Рональд Рейган, перший із восьми президентів, серед яких останній також був шостим і тепер є восьмим, який є з семи.

Відповідно до Ісаї 23 папська влада (повія, що чинить блуд із царями землі) мала бути прихованою під час панування Сполучених Штатів як шостого царства біблійного пророцтва. У 1989 році Сполучені Штати, які були типологічно представлені Антіохом Великим, були опосередкованою силою папства у його війні проти звіра атеїзму, який завдав йому смертельної рани в 1798 році.

Три битви віршів з десятого по п'ятнадцятий представляють війну між царем півночі, який, як прихована блудниця Тиру, використовує сили-проксі, просуваючись до відновлення своєї влади та до поразки царя атеїзму — царя півдня. Історичні сповнення трьох битв віршів з десятого по п'ятнадцятий навчають нас, що в першій і останній битвах Антіох Великий перемаг, а середню битву він програв. Пророчі риси 1989 року, пов'язані з Рональдом Рейганом, Папою Іваном Павлом II та крахом Радянського Союзу, матимуть відповідник в останній із трьох битв, бо ці вірші розпечатуються безпосередньо перед закриттям випробувального періоду. Як вірш сороковий було розпечатано 1798 року, а потім знову 1989-го, так і цей вірш було розпечатано наприкінці, починаючи з липня 2023 року.

Об'явлення Ісуса Христа розпечатується безпосередньо перед закриттям часу благодаті, і воно включає провідну істину, що Ісус є Першим і Останнім і, будучи таким, завжди ілюструє кінець початком. Для адвентизму час благодаті закривається на недільному законі, і безпосередньо перед закриттям часу благодаті Об'явлення Ісуса Христа розпечатується. Звістка, яка завершується закритими дверима недільного закону, — це звістка Опівнічного крику, яка привела до закритих дверей 22 жовтня 1844 року в історії міллеритів. Розпечатання 1798 року на початку сорокового вірша, що також є початком Сполучених Штатів як шостого царства біблійного пророцтва, було прообразом розпечатання 1989 року в середині сорокового вірша та початку поступового завершення Сполучених Штатів. Розпечатання 1798 року, яке було прообразом 1989 року, є двома свідками розпечатання звістки Опівнічного крику у 2023 році. Ця лінія зі своїми трьома віхами — 1798, 1989 і 2023 — окреслює внутрішню працю очищення десяти дів і зовнішню лінію шостого царства біблійного пророцтва.

Битва, викладена в одинадцятому вірші, яка здійснилася в битві при Рафії, коли Антіох був переможений Птолемеєм, означає поразку папської проксі-сили, яка в цій нинішній битві представлена нацистами України, союзними із західноєвропейськими глобалістськими

державами, що становлять ЄС і НАТО та діють в унісон із політичними й економічними глобалістами Організації Об'єднаних Націй. Якщо Антіох Великий був в усіх трьох битвах і представляє папську проксі-силу проти царя півдня, то як може бути так, що це Сполучені Штати у 1989 році, потім українці, як це типологічно показано битвою при Рафії, а потім знову Сполучені Штати в битві при Паніоні? Десятий вірш є ключем до віршів з одинадцятого по п'ятнадцятий, адже його здійснення у 1989 році дає ілюстрацію пророчих характеристик першої з трьох проксі-воєн. Яке пророче обґрунтування для ототожнення Антіоха як папської проксі-сили, водночас не застосовуючи Сполучені Штати до кожної з трьох битв?

В історії української війни, яку було охарактеризовано битвою при Рафії, Сполучені Штати використали нацистів України як свою проксі-силу саме в тій історії, де вони формують образ папства — влади, яка завжди і лише використовує проксі-сили, щоб робити за неї брудну роботу.

Щоб відповісти на питання про сили-посередники у віршах з десятого по п'ятнадцятий, потрібне пророчє дослідження рис Антіоха як символу. Війни діадохів були низкою конфліктів у 323–281 рр. до н. е. між діадохами (грецькою — «наступники»), полководцями та спадкоємцями Олександра Великого, які боролися за контроль над його величезною імперією після його смерті у 323 р. до н. е. Першим Антіохом був Антіох I Сотер, син Селевка I Нікатора, одного з діадохів Олександра (наступників), який заснував Селевкідську імперію.

Ім'я Антіох можна розуміти як «той, хто стає на місце (іншого), щоб підтримати». Антіох є символом Риму, а папський Рим — антихрист, який має подібну символіку до Антіоха. Ім'я Антіох носив син засновника Селевкідської імперії, і в цьому сенсі Антіох стояв на місці свого батька, був його представником. Сестра Вайт ототожнює і Сатану, і папу з антихристом і стверджує, що папа є представником Сатани на землі. Воно стало помітним династичним ім'ям у Селевкідській імперії, частково завдяки його зв'язку з Антіохом I Сотером і містом Антіохією, названим на честь або батька, або сина Селевка I. Папа є представником Сатани, а символічно ім'я Антіох означає представника свого батька, засновника північного царства, який розташував його столицю у Вавилоні.

Після смерті Олександра Македонського у 323 р. до н. е. його імперія розпалася між діадохами (наступниками). Під час Вавилонського поділу (323 р. до н. е.) Селевка спочатку призначили командиром кінноти гетайрів (престижна військова посада) під керівництвом Пердікки, регента імперії Олександра. До 321 р. до н. е. Селевка призначили сатрапом (намісником) Вавилонії під час поділу у Трипарадісі, після смерті Пердікки та подальших переговорів між діадохами. У 316 р. до н. е. Антигон I Монофталм, інший діадох, унаслідок посилення могутності Антигона змусив Селевка втекти з Вавилону. Селевк шукав притулку у Птолемея I Сотера в Єгипті. У 312 р. до н. е. Селевк повернувся до Вавилону з невеликим загоном, наданим Птолеєм. Він розбив війська Антигона та знову оволодів Вавилоном, що ознаменувало закладення основ його влади. Цю подію часто вважають заснуванням Селевкідської імперії; 312 р. до н. е. приймають за початок селевкідської ери в

історичному літочисленні.

Ім'я Seluecus походить з грецької мови і бере початок від кореня selas (σέλας), що означає «світло», «сяйво» або «полум'я». Ім'я натякає на блиск або осяйність, що пасує такій видатній постаті, як Селевк I Нікатор, засновник Селевкідської імперії, який уособлює батька, що був носієм світла на небі.

Щоб забезпечити собі мирські зиски та почесні, церква була приведена до того, щоб шукати прихильності та підтримки великих мужів землі; і, тим самим, відкинувши Христа, вона була спонукана віддати свою вірність представникові Сатани — римському єпископу. Велика боротьба, 50.

Антіох Великий уособлює проксі папської влади, так само, як папа уособлює проксі Сатани. Символізм Антіоха допускає різні проксі-сили, так само як було багато пап. Рейган був проксі 1989 року, Україна стала проксі Сполучених Штатів у 2014 році, а Трамп — проксі в битві при Паніумі. Рейган був першим, Трамп — останнім, а Зеленський — повстання посередині.